

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsa torka in sobota ob 11. uri popoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pada na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodajase v Gorici v točkarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekašcu po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računajo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. J. Marušič).

Delegacije.

V soboto sta se torej v Budimpešti sešli avstrijska in ogerske delegacije in sta se tudi konstituirali. Avstrijska delegacija si je izbrala za svojega predsednika načelnika poljskega kluba vit. Jaworskega, a za podpredsednika člana gosposke zbornice barona Gautscha. Ogerska pa si je izvolila za predsednika bivšega min. pred. Colomana Szella, a za podpredsednika grofa Julija Szaparyja. Kakor običajno, sta se oba predsednika zahvalila na izkazani jima časti ter izgovorila nekoliko besedi k sedanjemu položaju. Predsednik avstrijske delegacije vit. Jaworski je v svojem govoru izrazil nado, da sta avstrijska in ogerska vlada skušali uravnati zahteve za vojne potrebe tako, da bodo iste odgovarjale gospodarskim odnosom obeh državnih polovic. Narodni, živeči v obeh državnih polovicah, rekel je govornik, ne potrebujejo le miru z zunanjim svetom, ampak potreben jim je tudi notranji mir, posebno na gospodarskem polju. Ta gospodarski mir pa se mora ustanoviti pri sklepanju raznih trgovinskih pogodb, katero sklepanje se ima vršiti v najkrajšem času. Govornik je posebno poudarjal, da je zaustavljanje parlamentarnega delovanja jako nevarno državi, in da bi bilo želeli, da bi začel parlament prej ko mogoče resno delovati. Predsednik ogerske delegacije pl. Szell pa je v svojem govoru najprej omenil, da se niso razmere v zunanji politiki od zadnjega zasedanja delegacij prav nič izpremenile. Kar se tiče pa rusko-japonske vojske, rekel je govornik, je sicer res, da nismo mi ž njo prav nič prizadeti, vendar pa bi bilo želeli, da ista prej ko prej preneha in to s posebnim ozirom na splošni mir, na splošne ekonomske razmere in konečno tudi iz humanitarnih ozirov. Glede trozveze rekel je govornik, da bi bilo želeli, da bi ista še nadalje ostala čvrsta in žilava. Rusko-avstrijski dogovor, katerega je spravljal v življenje naš minister za zunanje zadeve, obnesel se bo, kakor vse kaže, prav dobro. Nadejati se je torej, da bode namen, katerega sta si postavila pri sklepanju

omenjenega dogovora Rusija in Avstrija, najbrže tudi dobro vspel, kar bi bilo tudi želeli in kar bi bilo najbolje za balkanske narode.

Oba govora sta bila v delegacijah pohvalno vsprejeta. Ne pa tako pohvalno vsprejet je bil proračun, katerega je predložil skupni finančni minister delegacijam in posebno pa krediti, katere zahteva vojna uprava že za prihodnje leto. Delegacije, doznaveši zahteve vojne uprave, bili so kar osupnjeni, ker niso kaj takega nikdar pričakovali. Pisalo se je v časopisju, da bodo zahteve vojne uprave za prihodnje leto le za malo prekoračile dosedanje letne svote. Zaradi tega pa so bili delegacije toliko bolj presenečeni, ko je vojna uprava stopila pred nje kar na jedenkrat s tako dragim jedilnim listkom. Navadni proračun je sicer še precej normalen.

Čista nepokrita potrebščina znaša 369 milijonov kron, za 1.137.965 K več kakor lani; na ordinarij odpode 341 milijonov; na ekstraordinarij 28 milijonov. Za armado se zahteva v ordinariju 289 milijonov, v ekstraordinariju 19 milijonov; za mornarico se zahteva v ordinariju 42 milijonov, v ekstraordinariju pa 8 milijonov. Strašno presenečenje pa so vzbudile med delegati sledeče zahteve vojne uprave. Za napravo novih topov se zahteva delni znesek 88 milijonov. Za napravo drugih potrebščin artilerije se zahteva 165 milijonov, ki naj se plačajo v treh letih; 15 milijonov je že bilo dovoljenih za leto 1904, za leto 1905 pa se zahteva 50 milijonov, tako, da ostane v naslednjih dveh letih še 100 milijonov plačati. Nadalje se zahteva za napravo vsakovrstnih drugih vojaških potrebščin 67 milijonov; od te svote je bilo 10 milijonov že dovoljenih za leto 1904, za leto 1905 pa se zahteva 28 milijonov, med tem ko bo v naslednjih dveh letih plačati še 29 milijonov. Za vojno mornarico se s posebno predlogo zahteva 120 milijonov novega kredita. Za leto 1904 je bilo že dovoljenih 12½ milijona, za leta 1905 pa se zahteva 62 milijonov, tako, da ostane v naslednjih letih pokriti še 45½ milijona. Nova potrebščina znaša torej 120+67+120 milijonov, to je 307

milijonov K, od katere svote se že za prihodnje leto zahteva 50+28+62 milijonov, to je 140 milijonov K. To zadene narode obeh polovic monarhije kakor strela z jasnega.

Kakor rečeno, napravilo je to nepričakovano razodetje vojne uprave na delegate strašen utis in to z ozirom na skrajno slabo gospodarsko stanje, v katerem se nahajati obe državni polovici. Da je to razodetje dalo povoda najširšim in najraznoličnejšim razmišljanjem v časopisju vseh strank, to je razumljivo samo ob sebi. Celó zunanje časopisje se je začelo intenzivno baviti s temi zahtevami naše vojne uprave, in je posebno nemško časopisje, ki pripisuje tem zahtevam naše vojne uprave poseben političen pomen, ter jih spravlja skupaj z dogodki na skrajnem vzhodu in na Balkanu.

Dopisi.

Iz goriške okolice, 12. maja 1904.

Predragi prijatelj!

V zadnjem dopisu sem te kar ugodoma pohvalil, da me tako lepo ubogaš, molčiš in — te dopise bereš. Danes, žal, moram poseči zopet po šibi ter te hudo prijeti, ker si v novjšem času v »Soči« zopet padel v največji svoj greh, ker si se zopet pregrešil zoper to, kar je res brez madeža narodno, kar mora biti ne le slovenskim meščanom, ampak tudi nam okoličanom in drugim Slovencem na Goriškem, ki smatrajo brambo slovenskega življa v Gorici pred poitalijančenjem in pomnoževanje slovenskega naraščaja za glavni pogoj boljše narodne prihodnosti, kar mora biti torej celemu našemu narodu najbolj zvišena, najsvetejša narodna zadeva, prava punčica v narodnem očesu. Ti veš, da mislim tu dični »Šolski Dom«. Vse tvoje zmerjanje in blatenje, vse tvoje napadanje in psovanje me pusti čisto mirnega, k večjemu da mi izsili pomilovalen posmeh, ali ko padaš v svoji strasti v sovraštvu in koristolovju tako nizko, da se drzneš dagniti celo ob »Šol. Dom« z očitnim naménom, da bi mu škodoval, takrat mi zavre kri v glavi, in zgrabil in stresel bi te, da bi se ti prikazale zvezde pri belnem dnevu!

Rad bi vedel, kaj ti je naredil »Šol. Dom« slabega, da ga tako sovrašiš, in kako narodno napako si našel na njem, da mu hočeš izpodkopati zaupanje, ugled in ljubezen pri slovenskem meščanstvu in rodoljubih na deželi? Kje je tista krivda »Šol. Doma« bodisi v kateremkoli oziru, ki bi opravičevala tudi najvzornjšega in najčistejšega rodoljuba do najmanjše graje? In vendar! Dočim bi najbrže zastoj iskal po Gorici med Slovenci tudi z Diogenovo svetilko sovražnikov »Šolskega Doma«, potopil bi ga ti v žlici vode, če bi ga le mogel.

Politični otročaji vedo, kje leži krivda, da smo Slovenci v vseh mestih ob periferiji našega ozemlja, tudi v takih, ki so obkoljena na daleč okrog od slovenskega pribivalstva, v manjšinah. Pribivalstvo teh mest se je množilo in se še množi sicer po naseljenicah slovenskih z dežele, ali ti naši naseljenci, oziroma njih otroci so se proti potapljali v ptuji narodnosti mestnih večin, ker so vsled nedostajanja slov. šol morali vzgajati v ptujem jeziku. Kakor povsod, tako se je godilo tudi v Gorici. Zato so že pred mnogimi leti*) rodoljubi goriški začeli delati za ustanovljenje slovenskih začetnih šol, kar je izvelo politično društvo »Sloga« in izvaja zdaj »Šolski Dom«. To imenitno, vzvišeno nalogo vrši torej »Šol. Dom«. In sicer — to ti posebno naglašam — vrši »Šolski Dom« danes to nalogo prav do plíce enako, kakor jo je vršil od prvega svojega začetka do današnjega dne. Ali nekaj se je v tem času vendar izpremenilo, ne sicer v »Šolskem Domu« samem, pač pa v odnosih virov, kateri imajo v svoji oblasti »Šolskega Doma« življenje in — smrt. Politični razkol, katerega si tako frivolno natovorni slovenskemu narodu na Goriškem, ni, žal, prizanesel v svojih slabih posledicah tudi »Šolskemu Domu«. »Šol. Dom« je dobil poleg sovražnika v laškem meščanstvu še sovražnika v tebi. Vprašam, kdo mu je bolj nevaren, kdo

*) Gospod dopisnik, le počasi! Ali ne veste, da Gabršček ne čita rad o takih dejstvih iz preteklih dni. On bi rad uveril svet, da se je pričelo narodno delovanje v našem mestu še le z njegovim prihodom. Stavec.

LISTEK.

Svoji k svojim.

Česki: Karolina Světa.
(Dalje.)

»Kaj sem vam pa dolžna za vašo dobroto; saj to se razume, da je nikakor ne morem sprejeti brezplačno« reče in pogleda željno naslove.

»Vem, vem« nasmehne se uljudno mladič. »Na prvi pogled sem spoznal gospo — kakoršna ste vi — polna plemenitega ponosa. Zato zahtevam od vsake tvrdke tu v Pragi navadno pristojbino, to je: goldinar«.

Ali ker je mladi Teobald tako lepo sodil o njej, tedaj se gospa Dora ni mogla držati navadne takse. Brzo torej sešteje adrese — bilo jih je petnajst. Nato jih izroči Juliju, gospodu pa stisne v roke dva nova desetaka.

Mladič se na to lahko zahvali, kakor da sta mu dva desetaka nekaj navadnega. Potem pokaže še enkrat ono štacuno, iz katere je bil prišel ter omeni, naj ga kar brez obotavljanja poišče tam, ko bi potrebovala še kaj, ali ko bi pri iskanju teh tvrdk zadela na kake zadržke ali nepravilike.

»Nikar ne pozabite, da mi je ime Teobald«, opomni še mladič in se jej poslednji prijateljski nakloni.

»Kdo bi bil pričakoval, da bodeva tako srečna tu v Pragi«, radovala se je gospa Dora, ko se je bil izgubil oni med ljudmi — hitro ko verveca. »Zdaj si morava prav lepo izbirati, kjer koli hočeš. Ne morem te usiljevati komur koli, kakor sem se vedno bala; ali pa te peljati spet domov, ker to bi bila moja smrt. Kako bi žaloval oče, ko bi se vrnila zopet oba domov, in kako bi se morda smejal vratar, ko bi izvedel, da sem te hotela spraviti v službo tudi brez njega, pa se mi to ni posrečilo. Škodoželjno bi se posmehovali tudi drugi ljudje, med katerimi sem imela vedno mnogo zavistnikov, ker se jim nikdar nisem klavnjala in nisem hotela poniževati svojega otroka. To bi bila pač voda na njih mlin, ko bi nam ti ostal doma — kot pokvarjen dijak. Zdaj, ko lahko izbirava, nočem, da vstopiš v kako drugo trgovino, nego tje, kjer ti bode povsem ugajalo«.

Polna najboljših nadejstopata dalje, da si poišče ta tvrdke, ki so jima bile naznanjene. Res, mati je hotela, naj bi

vstopil Julij samo tje, kjer mu bode povsem ugajalo. Ali Julij je namenil sam pri sebi, da ne bode izbiral vos dan, nego da vsprejme prvo mesto, ki bi toliko »neslo«, da bodo roditelji vsaj za oni čas rešeni skrbi. Saj so jih imeli itak dovolj; zdaj hoče on gledati, da jim bode mogel reči: »Zdaj je tega konec! Zdaj sem jaz tu, da poskrbim za vas!«

Spet jima je bila sreča mila. Jedva sta bila prišla za vogel, pa se jima zasveti pred očmi zlati napis nad zelo bogato prodajalnico one tvrdke, ki jo je bila izvlekla g. Dora iz množine prejetih listkov.

Gospa Dora se ni mnogo obotavljala, in stopila sta v prodajalnico brez strahu.

Trgovec jo popraša prav na kratko, kaj želi. »Tukaj imam adreso, ki mi jo je dal g. Teobald, na katerega ste se bili pred kratkem obrnili s prošnjo, naj vam priskrbi poštenega mladeniča za vašo trgovino«.

»Kaj?« začudi se oni še bolj neprijazno, nego je govoril prej. »Jaz — pravite — da bi bil pooblastil nekega g. Teobalda, naj mi dobi primerno moč za mojo trgovino? Tu mora biti kaka po-

mota, draga gospa«, obrne se k njej. Adrese ni hotel niti sprejeti od nje. »Res, vidim, da je tu natisnjena moja adresa, ki je prišla slučajno v tuje roke, ali jaz je nisem dal nikomur, da bi se priporočil njegov varovanec pri meni. Jaz ne poznam nikakega gospoda Teobalda in ne potrebam uradnika za svojo trgovino«.

Gospa Dora se nekoliko prestraši pri tej zmešnjavi. Opraviči se torej ter odide precej potrta iz prodajalnice.

»Najbrže je prišla tudi kaka napačna adresa med one, ki nama jih je dal gospod Teobald, da on ni vedel za to. Gotovo bo bolje na drugem kraju«, tolažila je sebe in sina.

Ali tudi drugje se ni godilo bolje. Res, da sta dobila tvrdko tiskano na drugem lističu, isto tako brzo in lahko kakor prvo. Tudi tu se je šef nekako nevoljno čutil zaradi pokazane adrese. Izpoznal jo je sicer za svojo, pa zavzel se je, kako je prišla v roke nekega Teobalda, s katerim da nema prav nobene zveze.

Pri osmi trgovini se jima je godilo ravno tako. »Zdaj pa res ne vem, kaj naj si tu mislim«, vzdihne gospa Dora vsa utrujena in razburjena. (Dalje pride.)

mu je več škodoval? Ti znaš, da mu Lahi niso mogli direktno škodovati; kajti gmojna sredstva, od katerih zavisi eksistencija „Šol. Doma“, niso v njih oblasti. Pač so pa škodovali namenu, kateremu služi „Šolski Dom“, s tem, da so se protivili ustanovitvi slovenskih ljudskih šol na mestne troške, katere šole mora „Šol. Dom“ nadomestovati, in da so pozneje k temu prisiljeni — postavili eno ljudsko šolo na kraju ob mestni periferiji, kateri kraj je s šolskim poslopjem vred za Slovence naravnost žaljiv. Lahki so torej storili vse, kar so mogli, da so nam v tej zadevi škodovali. Ali bi pa ne bili mogli Slovenci tega preprečiti? Zgoditi bi se bilo moglo to s pomočjo složne slovenske deželnozborske delegacije. To nam je pa tvoj nesrečni razkol razdril, in tako vidimo, kako si ti že kot razkolni junak nehoti in nevede neizmerno škodoval narodni stvari, katero zastopa „Šolski Dom“. Žal, da ni pri tem ostalo!

Ko sta ti in sodrug stopila z razkolom na dan, že sta izdala parolo: Vsa važna narodna društva in zavodi morajo priti v najine roke. Da niso bile to prazne besede, kaže vaju ljuti boj za „Ljudsko posojilnico“, svedočijo vajini naskoki na druga mestna društva. „Šolski Dom“ pa sta, kakor kaže poznejša preteklost, popolnoma izpustila iz svojih agresivnih bojnih načrtov. Za „Šolski Dom“ sta si osnovala drugi bojni načrt. Tega nista seveda objavila, ali vse vajino poznejše dosledno nastopanje nasproti „Šolskemu Domu“ ni drugega nego izvajanje in uveljavljanje vajinega načrta. Temu dosledno se je moral vajin načrt približno tako-le glasiti: (Konec pride.) A. K.

Iz Kozane, 10. maja. — Izv. dop. — (Kje je resnica in kje je ni?) V šte. 85. „Soče“ pravi znani dopisnik, da je stavil J. Kristančič v neki seji predlog radi zboljšanja občinskih poti v gorenjih Brdih. In ko je župan videl, da ima biti ta predlog sprejet, da je ponovil glasovanje samo za to, da je Kristančičev predlog padel in obveljal županov.

To ni res, v tem zmislu ni stavil Kristančič nobenega predloga in tudi glasovanje se pod našim županom nikdar ne ponavlja; najhujši njegovi nasprotniki mu morajo to priznati, da zna vzdrževati red pri sejah, kakor se ni nikdar vzdrževal pod njegovimi predniki. — In ravno to točno vzdrževanje reda, to strogo varovanje zakonitosti imenujejo nekateri samooblastnost. — Kdor nima čistih pojmov, pač ne zna razločevati, in kdor čita zgoraj omenjeni dopis v „Soči“, si pač ne more narediti drugačne sodbe, nego da je v dopisnikovi glavi vse zblojeno.

Mreža občinskih cest in poti v naši obširni županiji še ni dovršena in tudi ne bo še tako kmalu. Glede vzdrževanja obstoječih občil se mora župan ravnati po preudarkih, katere ustanavlja starešinstvo. Ono določuje, on sam izvršuje. Že več let zaporedoma in tudi letos je postavilo starešinstvo v preudarek skupnih potrebščin 1200 K za vzdrževanje občinskih poti. Ta svota se na podlagi starešinstvenega sklepa leto za leto razdeljuje po enaki meri med vse davčne občine, tako, da dobiva vsaka po 150 K o času potrebe. Čeravno imajo one velike davčne občine, katere so na okrajnih cestah, več občinskih poti ali vsaj toliko, kakor one majhne, o katerih pravi „S.“ dopisnik, da niso na skladovnih cestah, — vendar se deli denar vsem občinam enako. — To je protizakonito, krivično. — A komu se godi po tem postopanju krivica? — Tistim občinam, katere so na skladovnih cestah, dočim imajo one občine, katere niso na skladovnih cestah, očitno korist od tega. To dokažem tako-le: Direktna davka plačujejo Vipolže 3165 K 48 vin., Kozana 2381 K 25 vin., Kojško 3419 K 90 vin., Sv. Martin 2817 K 93 vin., Vrhovlje 1619 K 63 vin. One tri občine pa, o katerih toži dopisnik, da se jim godi krivica, plačujejo pa: Vedrijan 814 K 29 vin., Višnjevnik 1353 K 18 vin., in

Krasno (kjer je baje dopisnikov sedež) 721 K 55 vin.

Zdaj pa računajte in prepričate se takoj, komu se godi krivica. Ako prejme n. pr. Krasno 150 K za občinske poti, bi moralo prejeti Kojško po zakonu, to je po meri izravnih davkov skoro petkrat toliko in narobe. Ako prejme Kojško 150 kron, bi prišla na Krasno skoro edna petinka tega zneska. Zdaj primerjajte občini Vedrijan in Višnjevnik in jasno vam bode, da imam prav. Ako pa tega ne razumete ali nečete razumeti, ne morem pomagati. Čitatelji so me gotovo razumeli in to mi zadostuje.

Ravno za vasi Višnjevnik in Krasno ima sedanji župan glede poti največ zaslug; sami nasprotniki so to že večkrat priznali; saj dobro vedo, da si je on mnogo prizadeval za zgradbo nove občinske ceste Breg-Višnjevnik, da je sam prosil in podpisal prošnje v dosego podpor iz zaloga okrajnih cest, iz deželnega in državnega zaloga in da je ustno in pismeno moledoval merodajne činitelje, dokler se je za zgradbo te ceste, ki je važna samo za omenjeno pokrajino, dovolila znamenita državna podpora 10.000 K. Vidite, take so krivice, ki vam jih dela župan glede Vaših cest. Zato pa le pridno udrihajte po njem!

Koncem omenjenega dopisa v „S.“ je citati, da vam ni mari, kjé bode prihodnji župan, ako bi bil tudi tam, kjer delajo božje stvarice kva, kva, samo da bi bil enakopraven vsem. Mi vemo, kako razumejo naši „naprednjaki“ enakopravnost, to so jasno razodeli pri volitvi županstva. Popolna kapitulacija naše stranke — njim na ljubo in korist, — to bi si oni želeli, — a tega ne dosežejo nikdar.

Tudi tam, kjer delajo božje stvarice kva, kva je najti sposobnih mož za županski prestol in morda več, kakor v gorenjih Brdih. „Naprednjaška“ stranka pa ni hotela nobednega ne od naše ne od nasprotne strani iz dolenjih občin, dasi je tu 12 starešin, ravno ker hoče užugati, da se županstvo po vsakem načinu preseli v gorenja Brda. To pa ni ravno, da bi morali biti. V vseh ustavnih korporacijah odločuje večina in ne — sila. (Konec prihodnjic)

Lokve, 12. maja 1904. — V starem veku so se narodi tikali; dan danes se tikajo v Evropi še iztočni Slovani in nemški Tirolci. Ta navada spričuje, da je narod, koji se tika, pristen; ta navada pomeni bratsko ljubezen, pospešuje ljubezen do domovine in medsebojno spoštovanje. Moja vroča želja je, da bi tudi Slovenci vpeljali to koristno in vse hvale vredno navado; v to hočem — po vzgledu A. K. — tudi jaz pomagati z današnjim dopisom!

I.

G. dopisnik s Trnovega! Predragi brat! Tvoj molk je presegal že meje dostojnosti; toda ker „liberalci“ na vse kriplje trdijo, da so dobri kristjani in ker si tudi Ti „liberalec“ — tedaj dober kristjan — sem se udal nadi, da sta post in Velika noč tudi na Te uplivala blagodejno, da si spoznal, da si na krivem potu; da si uvidel, da moji nauki izvirajo le iz ljubezni do Tebe; in da — čeravno nočeš javno priznati, da imam pravo — mi vsaj molče pritrdiš: — ali ko sem Tvoj dopis od 23. apr. čital, bil sem — si moreš misliti! — ves razočaran. Zdel sem se podoben očetu, koji je karal svojega sina; in ker je sin svoje oči v tla povešal in molčal, je oče še večjo korajžo dobil in ga še bolj ošteval; toda ko sin zakriči: Cinquanta! in ko ga oče praša, kaj to pomeni: in ko mu sin razloži, da je štel mravlje in da jih je naštel ravno 50 — je bil oče razočaran.

Pravična jeza se me je polastila, ko sem uvidel, da Ti meni plačuješ dobre nauke, koje Ti dajem v Tvojo korist — kakor ostali svet — z nevažnostjo!

Glej! Potrudil sem se, da Te podučim, da ne smeš svojemu bližnjemu storiti, kar bi ne bilo Tebi všeč; tedaj da ne gre obrekovati ali insultirati; ampak če hočeš, da te drugi spoštujejo, moraš biti vsaj v toliko pravičen, da svoje

insulte (napade) tudi dokažeš: ako b tako delal, bi kazal, da si pravi kristjan in izobražen človek.

Da me bolj zastopiš, vzemi primer: Ti greš v Gorico in sedeš v kakem boljšem hotelu (n. pr. „Al Cervo d'oro“) med gospodo; naenkrat zabrusiš prvemu gospodu: ti si lump! drugemu: ti si falot! itd. Posledica bi bila, da bi Ti urno pokazali vrata.

No! Ker sva brata, Ti odpustim Tvoje neomikano ponašanje, ker itak ne veš, kaj delaš; da bi bil bolj prebrisane glave, bi spoznal, da se ne ponašaš moško, in bi svoje surovosti v napadih prepustil kaki ženi, ki ima moža pod peto.

In ker sem kristjan, morala se je jeza umakniti boljšim pojavom: začel sem misliti in stikati po vzroku, zakaj si toli surov? Prašal sem se, ali je kriva družinska vzgoja? Ne! Ker tvoji stariši so bili dobri kristjani; mati Te je učila „očenaš“ moliti in naglašala je: „Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom...“ Je li krivo družabno življenje? Ne! Kajti kdor ima dobro družinsko odgojo, se ne da pohujšati... Je li krivo strankarstvo? Tudi ne! Ker sam praviš, da nisi strankar, in „liberalci“ so dobri kristjani; Ali je kriva morebiti Tvoja glava? Da!

Glej! Kristusov nauk: Ne stori drugemu... je toli jednostaven, da ga ne samo hlapci, ampak tudi dekle umejo in tudi uvažajo; Ti pa tega ne moreš umeti, ampak ponavljaš svoje surovosti in imputiraš (nadevlejš) drugim, kar se Tebe tiče. Premisli, da Ti meni kradeš čas za pouk, kojega Ti dajam; moram trošiti papir in plačati poštino — vse le za to, ker imaš tako trdo glavo.

Z dopisom od 23. apr. me izzivaš. Nu! Potrpljenje imam s Teboj, ker si moj brat, in ker še vedno upam, da se poboljšaš in mi slednjič veselje napraviš, da Te bom mogel uvrstiti pod sliko A. Le ogleduj pridno obe moji sliki... Sedaj pa Ti še enkrat dokažem, da si na krivi poti! (Konec pride.)

Iz Šempasa. — Goriška pošta postala je jako hudomušna. Ona pač dobro ve, kako nas zanimajo novosti z Vztoke; zato pa nas hoče nekoliko nategovati ter nam „Gorico“ redno pošilja skozi Miren, da nas tako vsaki teden nekaj dni postí. Kakor za odškodnino pa tudi zalaga šempaske pošte s celimi paketi „Gorice“ za razne druge kraje! Izrecno smo dobili poročila iz Čepovana, Lokvi, Trnovega, da vse tamošnje „Gorice“ jim večkrat prihajajo skozi Šempas. Pa ne samo „Gorica“, ampak tudi drugi „klerikalni“ listi imajo isto srečo, da morajo romati naši najpoprej v Miren in potem šele k nam; nasprotno pa za zgoraj omenjene kraje adresovani dohajajo skozi Šempas na svoja mesta v gore! Ker „Soča“ in „Primorec“ redno dohajata, moramo sklepati, da uradnikom na goriški pošti so naši takozvani „klerikalni“ listi posebno pri sreči! Za danes goriškim poštним uradnikom njihovo uslugo samo kvitiramo; v bodočnosti pa bomo dotične ovitke zbirali in na ogled poslali pošt-nemu vodstvu v Trst s prošnjo, da naše goriške prijatelje pouči, da znamka na „Gorici“ in „Slovenca“ ravno toliko velja, kot na „Soči“ in „Primorcu“!

Iz Vojsčice na Krasu. — G. kr. vlada podarila je naši občini 5000 K za dvoje vodnjakov za ljudi in ob enem napajališče za živino. V isti namen prišel je na pomoč tudi deželni odbor z daritvijo 1500 K. Vsega je toraj skupaj 6500 K.

Občina vojsčičska se srčno zahvaljuje za ta visoki dar c. kr. vladi in deželnemu odboru. Srčno hvalo izreka prvič visokorodnemu in preblagemu gospodu c. kr. okr. glavarju A. Rebeku v Sežani za visoko naklonjenost do občine in za podporo v dosegu daru, drugič se tudi zahvaljuje velečenjenemu g. prof. Berbuču in tov. za pomoč na merodajnem mestu.

Vodnjaka bosta krasna in velika; eden bo imel prostora za 1200 hl, drugi

za 1000 hl. vode. Delo se je pričelo in ni dozdej nobene nesreče. Bog daj srečen izid!

Iz Boveca. — (Račun vzajemnega podp. društva za zavarovanje goveje živine v Bovecu za l. 1903.) — V l. 1903 je zavarovalo 272 udov 448 krav in 230 telet, za slučaj, da le-ta poginejo ob telitvi ali pa v 4 tednih; zavarovalnina vsakega teleta znaša 80 vin. Poginile so med letom 3 krave in 13 telet, po splošni sodbi je toliko nesreč ob telitvi radi prevelikega bika. Ker je zavarovanje telet od zdaj še le edino pri naši zavarovalnici vpejlano, moramo za vprvo skušati, ali se bo obneslo ali ne, oziroma, ali ne bomo prisiljeni zvišati zavarovalnino. Iz računov obeh upravnih let, 1902. in 1903. nismo sicer še v primanjkljaju, a nas to lahko doleti v naprej. L. 1903. izkazuje zavar. oddel za teleta všteti izkupilo kož 95.50 K primanjkljaja, kateri pa se pokrije s 106.40 K prebitka l. 1902.

A. Zavarovalni sklad.

I. Obratni račun.

a) Dohodki:

1. preostanek l. 1902	K 567.97
2. zavarovalnina krav l. 1903	624.34
3. „ telet l. 1903	184.—
4. vstopnin à l K	112.—
5. obresti nalož. denarja	22.16
6. izkupilo kravjih kož	42.—
7. izkupilo telečjih kož	20.—
8. povračilo izvenzav. sklada iz l. 1902	11.32
skupaj	K 1583.79

b) Stroški:

1. odškodnino 1 krave iz l. 1902	K 180.—
2. „ 3 krav l. 1903	405.—
3. „ 13 telet l. 1903	299.50
4. 20% izvenzav. sklada	175.86
skupaj	K 1060.36
	1583.79
	1060.36
preostanek K	523.43

II. Izkaz imovinskega stanu.

a) Imetek:

1. blagajniške gotovine	K 48.43
2. v hranilničnih ulogah z obrestmi vred	475.—
skupaj	K 523.43

b) dolgovi:

čista imovina znaša K 523.43

B. Izvenzavarovalni sklad.

I. Obratni račun.

a) Dohodki:

1. 20% zavarovalnega sklada	K 175.86
2. dohodki pristojbin pri zamenj govedi à 40 vin.	9.20
3. izkupilo društv. knjižic	36.60
skupaj	K 221.66

b) stroški:

1. od ustanovnih stroškov za l. 1902	K 8.40
2. dopisovanje in raznaš. oglašil	5.87
3. ostali dolg tiskarni	53.40
4. za zdravlila, termometer, tehniko, lijak, 2 pečata	139.22
5. povračilo zavar. sklada iz l. 1902	11.32
skupaj	K 218.21
	221.66
	218.21
preostanek K	3.45

II. Izkaz imovinskega stanu.

a) Imetek:

1. v blagajniški gotovini	K 3.45
2. vrednost neprodanih knjižic dr.	37.80
3. inventar v upravnih knjigah, zdravilih, termometru, tehnicah, lijaku, pečatih	145.50
skupaj	K 186.75

b) Dolgovi:

čista imovina znaša K 186.75

Do zdaj imamo v društvu ude iz vseh vasij na Bovškem, kjer se goji goved v večjem številu; le Čez Soča še ni pristopila — zakaj, ne vemo dosti jasno. Skoraj gotovo je vmes malomarnosti, pa tudi še kaj drugega masla, ki se bo pa kmalu razstopilo.

Politični pregled.

Deželni zbori.

Nekateri listi poročajo, da se snide državni zbor šele meseca novembra in da sta meseca september in oktober namenjena za zborovanje deželnih zborov.

Izjava poljskega kluba.

Poljski klub je podal izjavo, v kateri pravi, da bo svoje posredovanje nadaljeval. Rešitev gospodarskih vprašanj potom paragrafa 14. je proti zakonom in interesom države. Izjava pravi, da se mora obstrukcija, ki že 7 let traja, v bodoče onemogočiti s spremembo poslovnika.

Trgovska pogodba z Nemčijo.

Prončevanje nemške note o colu sta tako avstrijska kakor tudi ogerska

vlada končali. Začetkom prihodnjega tedna se snide avstro-ogerska trgovska konferenca, da stavi o nemških zahtevah skupne predloge.

Italijanski parlament.

V soboto se je razpravljala v italijanskem parlamentu zunanja politika. Večina govornikov se je bavila z našo državo in z njenimi nakanami na Balkanu. Vsi govorniki pa so povdarjali, da bi morala uprava Albanije za slučaj, da bi se nemogel vzdržati na Balkanu „status quo“, prepustiti Italiji, nikakor pa ne Avstriji. Neki poslanec bavl se celo s Trstom ter opozarjal na nevarnost, katera preti Trstu od strani Nemcev. Rekel je, da je za Italijane nevarnejši pangermanizem nego pa panslavizem. Tako sodijo v Italiji. Naši Italijani pa so ravno nasprotnega mnenja, kakor sta to dokazala zadnje dni tržaški „Piccolo“ in naš „Corriere“.

Nemški cesar še vedno rožlja s sabjo.

Odkar se je povrnil nemški cesar iz Italije, je že trikrat poročil s sabljo ter povdarjal, da ni izključeno, da ne bi prišlo že v najkrajšem času do vojske. Zadnjič je govoril v Saarbrucku. Njegovi govori so naperjeni vedno proti Francozom. V zadnjem govoru je povdarjal, da so nemške trdnjave na francoski meji jako močne, posebno pa ona v Metz.

Sestanek srbskega kralja Petra z bolgarskim knezom Ferdinandom v Nišu.

V soboto sta sešla v Nišu srbski kralj Peter I. in bolgarski knez Ferdinand. Temu sestanku se pripisuje velika politična važnost.

Kronanje kralja Petra I.

Kronanje kralja Petra se nikakor ne opusti, temu se je moralo le odgoditi, ker naročena krona ne more biti izgotovljena do obletnice, t. j. do meseca junija. Krona bo iz brona, topa prvega Karagorgjevića ter brez vsakršnih okrasov.

Balkan.

Z Balkana prihajajo zadnje dni razna jako zmedena poročila. Poroča se celo, da so nastala med generalom Degorgisem in drugimi častniki, ki so prišli tja, da organizirajo orožništvo, huda navskriza, posebno pa med generalom Degorgisem in med avstrijskimi častniki. Sploh je pisava italijanskih listov zadnji čas vedno bolj naperjena proti Avstriji. Tako n. pr. piše ital. list „Giornale d'Italia“, da se v diplomatskih krogih govori z vso odločnostjo, da se je med Rusijo in Turčijo, kakor tudi med Srbijo in Bolgarijo sklenila formalna pogodba, ki ima namen zaprečiti morebitno prodiranje Avstrije proti Balkanu, ko bi hotela v svoje namene vporabiti sedanji kritični položaj Rusije na Daljnem vztoku.

Rusko-japonska vojska.

Četudi se nahajajo Japonci že čez teden dni na Liaotongu, se ni o njih nič drugega čulo, nego da so na nekem mestu razdrli neko rusko železnico, katero so pa Rusi zopet popravili in spravili po nji celo jeden vlak streljiva v Port Artur. O Japoncih pa se je mislilo, da bodo koj vdrl v Port Artur, ter ga začeli bombardirati tudi s kopnega. Ali to se ni zgodilo, marveč umaknili so se, vsaj tako trde njih poročila, zopet proti Pitzevu, kjer so se prvotno izkrcali na imenovani polotok. Šele v soboto prišla je prva vest o japonskih važnejših operacijah na Liaotongu, vest, ki je pa jako sumljiva. Ameriški list „Daily News“ poroča namreč, da so Japonci bombardirali rusko mesto Daljni in da so pripravili k molčanju ruske topove. Vsled tega, pravi omenjeni list, se nahaja mesto Daljni danes že najbrže v japonskih rokah. Angleški listi so že pred par dnevi poročali, da je dal admiral Aleksejev ladijedelnico v Daljnem in druge jedneke naprave razstreliti. Teh vesti pa niso potrdila ruska poročila in jih tudi niti omenila niso. Zaradi tega ni pa tudi gotovo, da bi bila resnična. Mesto Daljni je popolnoma novo mesto, katero so začeli Rusi graditi šele pred tremi leti. Rusi nameravali so tam napraviti velikanško luko v trgovinske namene. Osredotočiti so hoteli v tem novem mestu vso rusko trgovino na Daljnem vztoku. V to mesto bi se preselila iz Port Artura vsa trgovina in z njo tudi vsi bančni zavodi. Dosedaj je bilo glavno trgovsko mesto v vzhodni Aziji za Ruse Vladivostok. Ker je za Vladivostok večji del leta vleden in se torej trgovina zaradi tega ne more dovolj uspešno in v vsakem letnem času razvijati in vršiti, hoteli so Rusi z Daljnem Vladivostok nekako nadomestiti, ker morje okolo tega novega mesta nikdar ne zamrzne.

Zadnji čas so se širile posebno v Rusom sovražnih listih jako vznemirljive vesti o namenih Kitajcev, o katerih so

nekateri angleški listi pisali, da se bodo spustili v boj z Rusi že v najkrajšem času. Zdaj pa zagotavlja dunajsko kitajsko poslanstvo, da so take vesti popolnoma neutemeljene in da so vsa kitajska poslanstva še v zadnjih dneh dobila od svoje vlade obvestilo, da hoče Kitajska kakor doslej, tako tudi odslej ostati popolnoma nevtralna.

V Port Arturu je sedaj 36.000 mož posadke, trdnjava je preskrbljena z municijo. Pri toliki posadki bo pa kmalo zmanjkalo svežega mesa, ako se ne posreči čim prej dovesti v mesto več klavne živine in klaje.

Reuterjev biró prijavlja dolgo vrsto poročil iz Niučvanga. Iz teh poročil je posneti, da roparji že plenijo po mestu in odvajajo premožne ljudi, da izprejšajo visoke odkupnine. Samo kitajska zaloga blaga se ceni nad 50 milijonov kron. Ruski poslanik Pavlov je pozval kitajsko vlado, naj prevzame upravo v Niučvangu. Japonska divizija stoji 20 milj pred Niučvangom. Rusi so sežgali vsa živila, kar jih niso mogli seboj vzeti. Če odidejo še zadnji ruski oddelki, se je bati, da razbojniki celo mesto razdenejo.

V Berlinu so mnenja, da bo sedaj Kuropatkin spremenil svoj bojni načrt in pričel ofenzivo. Pričakuje se, da bo odpoklical čete iz Liaojanga in da bo napadel japonsko operacijsko podstavo pri Jalu. Japoncem bo Kuropatkin sedaj oviral prodiranje.

„Petrogr. Ved.“ priobčnjuje članek profesorja inženirske akademije, generalnega poročnika Kuyja, ki pravi o Port Arturu, da sploh ni trdnjave, katere bi ne bilo mogoče vzeti, ako od zunaj pravočasno ne dobi pomoči. Port Artur je trdnjava prvega reda, z živili bogato preskrbljena. Tako velike trdnjave se ne more vzeti prej nego v 4 ali 6 mesecih.

Potopljena japonska torpedovka. Iz Londona se poroča, da se je v četrtek potopila severno od Talienvana japonska torpedovka, ki je imela nalogo, da odstrani od Rusov v zalivu položene mine. Zadel je ob neko tako mino in zletela v zrak. Sedem vojakov utonilo, sedem je bilo težko ranjenih, drugi pa so se rešili.

Iz Port Artura se poroča dne 16. t. m., da se je potopila tam jedna japonska vojna ladja križarka. Provozročil je njen potop neki ruski kadet z jednim ruskim torpedom.

Domače in razne novice.

Izpit učiteljske vsposobljenosti. — Pred izpraševalno komisijo v Kopru napravili so izpit učiteljske vsposobljenosti gg. učitelji: Evgenij Čeh, Slivje slov. učni jezik, nemščina, laščina in hrvaščina kot predmet; Peternej Franc v Šebreljah slov. učni jezik, nemščina predmet; Gregorič Vinko v Opatjem selu, Logar Miroslav v Borjani; Vodopivec Ernest v Sv. Ivanu pri Trstu slov. učni jezik, laščina predmet; Ante Štefanič v Vabrigi iz hrvaškega učnega jezika.

Obrtno-nadaljevalna šola s slovenskim učnim jezikom v Gorici je sklenila šolsko leto 1903/04 preteklo nedeljo 15. maja. Že pred 10. uro predpoludne zbrali so se učenci te šole skoro polnoštevilno v „Šolskem Domu“ z gosposodi učitelji in nekaterimi mojstri. Točno ob 10. uri došel je voditelj okrajnega glavarstva dvorni svetnik grof Attems, nadzornik obrtnih šol vladni svetnik Karol vitez Hesky in c. k. okrajni šolski nadzornik Fr. Finžger. Pridružili so se jim voditelj obrtno-nadaljevalne šole v Renčah, nadučitelj iz Mirna, voditelj ljudske šole „S. Doma“ in še nekateri gospodje.

Voditelj obrtno-nadaljevalne šole, cesarski svetnik Fran Vodopivec, pozdravi uljudno visoke navzoče goste, prečita in raztolmači poročilo o preteklem šolskem letu ter vplete primernih opazk in opominov za učence in mojstre. Navzoči so pazljivo poslušali jasni in zanimivi govor ter razne podatke, ki pričajo o stalnem napredku te prevažne šole. H koncu je imenom navajal učence, ki so obiskovali po redni hoji šolo, lepem vedenju, marljivosti in vidnem napredku. Predsednik šolskega odbora dr. A. Gregorič je dotičnikom izročil darila, ki so obstajala v hranilnih knjižicah ali v šestilih, ki so razumnim učencem in delavcem jako koristna. Kratka elavnost se je zaključila s cesarsko pesmijo, katero so navzoči stojeli, peli in z razdelitvijo spriceval med učence.

Potem so si visoki navzočniki ogledali razstavo risarskih in drugih del

učencev iz pripravljavnice in obeh razredov. Sodba, ki se je slišala iz njih ust o napredku učencev, bila je jako laskava in vzpodbudna za učitelje in učence. Razstava ostala je odprta cel dan in je privabila marsikaterega obiskovalca, ki se je na svoje oči prepričal, kako potrebna je ta šola za slovenske obrtnike in kako dobrodejno vpliva na mladi obrtniški naraščaj. Natančnejše poročilo o razstavi in o napredovanju šole nam je obečano. Za danes naj le to rečemo, da goriški Slovenci smejo biti ponosni na to šolo in da imajo povoda dovolj, da so hvaležni onim, ki so šolo ustanovili in ki skrbijo, da se ohrani.

Razstava izdelkov rokodelskih vajencev v Gorici. — Zavod za pospeševanje obrti naznanja, da priredi v prostorih tuk. trgovske zbornice razstavo izdelkov rokodelskih vajencev, ki bo trajala od 15. do 23. t. m. in bo brezplačno odprta ob nedeljah od 10. do 12. ure predpoludne in od 4. do 7. ure popoldne ter ob drugih dnevih od 11. do 1. ure popoldne in od 4. do 7. ure popoldne.

Jako važno za naše ljudstvo. — Uže nekaj let sem so uvedli podjetniki mestne užitnine, podpirani od tuk. magistrata grdo navado, ki je objednem tudi odločno nepostavna, da pobirajo od strank, prihajajočih v mesto, užitnino od raznih reči, posebno pa od gnjati in pleč, naj so pa te reči namenjene za prodaj, za lastno uporabo, ali pa namenjene v dar. Ta posel uganjajo s posebno eneržijo dacarji mestnega užitninskega podjetja, kateremu je sedaj na čelu trgovec Orzan, posebno v velikonočnem tednu, ko prinesejo ali pa pripeljejo naši Gorjani navadno v Gorico največ gnjati, da jih prodajajo na veliki četrtek. Letos pa se je dogodil poseben slučaj, ki je provzročil od strani tukajšnje finančne oblasti strogo preiskavo, koje izid bo, kakor se nadejamo, storil konec nepostavnemu postopanju mestnega užitninskega podjetja. Neki Leban z Iderskega pripeljal je v mesto večjo množino gnjati nekemu tuk. trgovcu, in ako se ne motimo, baš Orzanu. Na solkanski cesti blizu mitnice ga ustavijo dacarji, katerim so stali na strani tudi mestni redarji ter ga vprašajo, kaj pelje. Ko se je Leban nekaj časa obotavljal in jim ni hotel povedati kaj pelje, prepričali so se, preiskavši voz, o tem sami. Posledica je bila, da je moral Leban plačati od zgoraj navedene množine gnjati nele dotično užitnino, ampak naložila se mu je tudi večja globa, češ, da je hotel gnjati utihotajiti v mesto. Leban, ne bodi len, in ker so mu tako svetovali, nekateri drugi ljudje, podal se je na finančno nadzorništvo, kateremu je vso zadevo prijavil ter prosil tu postavne zaščite. Finančno nadzorstvo je vzelo to zadevo s hvalevredno eneržijo v roke in je bila te dni tudi že rešena. Rešena pa je bila ta zadeva tako, da je dobilo podjetje mestnih užitninskih davkov nalog, Lebanu denarno globo, katero je plačal, takoj povrnil. Obenem pa je naložilo omenjenemu podjetju denarno globo v znesku 15000 K kot kazni, ker je samovoljno in nepostavno prekorajilo meje svojega delokroga. — Na ta slučaj torej opozarjamo naše ljudstvo z opazko, naj se vselej obrne do finančne oblasti, ko bi je hoteli še nadalje nadlegovati dacarji mestnega užitninskega podjetja, in pa tudi za slučaj, da se je komu od omenjene strani dogodilo zadnji čas kaj sličnega. Gorica ni še namreč zaprlo mesto, kakoršno bi radi videli naši mestni poglavarji in za kakoršno so je hoteli podjetniki mestne užitnine samovoljno vsaj deloma napraviti, kakor dokazuje zgoraj navedeni slučaj. Le pri zaprtih mestih, kakor na priliko v Trstu, v Ljubljani itd. so dolžne stranke vse užitnini podvržene reči koj pri uhođu v mesto naznaniti dotičnim organom, ter od njih plačati na nje spadajočo užitnino, naj si bodo pa te reči namenjene za lastno uporabo, za prodaj ali pa tudi v kak dar. V Gorico sme vsakdo pripeljati ali prinesiti, kar se mu zljubi in ga ne sme pri tem noben nadlegovati, izvemši nekatere reči, kakor divjačino, ki se ne sme ubijati v prepovedanih časih. Dolžan je to naznaniti užitninskemu podjetju le tedaj, ako hoče kdo užitnini podvržene reči prodati. Le tedaj torej, ako bi užitnini podvržene reči kdo prodal in ne da bi tega naznanil užitninskemu podjetju in ne plačal dotične užitnine, ima dotično podjetje pravico proti njemu postopati. Kakor pa čujemo, uganjali so mestni dacarji te komedije že več let zaporedoma. Ako je to res, potem se moramo le čuditi, da jim je finančna oblast še komaj letos potipala na prste ter spravila to zadevo v postavni tir.

Oznailo. — V zmislu § 58 zakon z dne 25. oktobra 1896 drž. zak. št. 220 se register o občni pridobnini,

zadevajoč odmero za priredbeno dobo 1904/05 za sledeče davčne skupine: II. razred: Okraj trgovinske zbornice Goriško-Gradišanske, III. in IV. razred: Gorica - mesto, III. in IV. razred: Gorica - dežela lahko vpogleda po dotičnih davčnih zavezancih in sicer pri davčnem oddelku c. kr. okr. glavarstva v kapucinski ulici št. 16., I. nadstr. ob uradnih urah skoz 14. dnij od 18. maja 1904 naprej.

Železniški predor pri Bohinjski Bistrici bo koncem tekočega meseca predrt. Predor je dolg 6 kilometrov 300 metrov. Zanimivo je, da je vsled velike množine vode to tretji predor, kar jih pozna doslej tehnika. Ko je kopnel sneg, je v eni uri prišlo iz predora 2.800.000 litrov vode. Vsako padavino na Črni prsti se v predoru pozna. Vode je vedno toliko, da bi zadoščala za električno razsvetljavo. Prišli so tudi na zemeljsko plast, ki na zraku eksplodira sama od sebe. Do februarja prihodnjega leta bo predor popolnoma gotov.

Zgubljen denar. — Prejšnji ponedeljek izgubila je neka revna oseba bankovec od 20 K, in sicer od hiše št. 5 v Rabatišču, ko je šla čez Stolni trg, Raštel, Travniki in Gosposko ulico v ulico Veturini in se od tam potem vrnila po Gosposki ulici, Semeniski ulici in Corso Verdi na glavno pošto. Kdor bi bil našel denar, blagovoli naj ga prinese v našo tiskarno, kjer se mu naznani naslov osebe, ki se v resnici nahaja v prav žalostnem gmočnem stanju.

Poskušen samomor izgnanca. — V soboto je mestni redar Alojzij Guenzatti dobil nalog, da odžene v Trst nekega Scordillija iz Pulja, ki je bil izgnan iz goriškega mesta, odkoder bi ga potem tržaški redarji spremili do Pulja, njegove domovinske občine. Izgnanec, ki ni bil zvezan, se je mirno pogovarjal v železniškem vozu z redarjem in tudi z drugimi potniki, ki so se nahajali v istem vozu. Ko je pa vlak zapustil postajico Sv. Križ, vstal je Scordilli ter pomolil glavo skozi okno, kakor da bi si hotel ogledati okolico. V istem hipu pa vpre desno nogo ob sedalo v vozu ter hoče naglo skočiti z voza. In kmalu bi se mu bilo posrečilo, in sicer v hipu, ko je vlak jako hitro vozil. Prestrašeni redar skoči naglo po koncu in zgrabi Scordillija za noge ter začne na ves glas vpiti. Čez nekaj časa se je vlak vstavil in redarju se je posrečilo s pomočjo železniških sprevodnikov spraviti Scordillija zopet v železniški voz, kjer so ga dobro pozvali. Iz Miramara so pa prlojavno naznanili ta slučaj tržaški policiji. Ko je prišel vlak na tržaško postajo, bila je že pri rokah redarska pomoč z vozom, v katerem so prepeljali Scordillija v tržaški zapor. Ko so Scordillija vprašali, zakaj se je hotel usmrtiti, je rekel, da ni hotel več priti v roke puljski policiji, ker je gotov, da ga ta spravi v Koper najmanj za tri leta. Imel je torej jako hude stvari na vesti.

Poskušen ulom v sežansko davkarijo. — V nedeljo po noči hoteli so tatje okraati sežansko davkarijo. Bili so ravno pri delu in hoteli prežagati železno ograjo pri nekem oknu. Ali sreča jim ni bila mila, kajti približala se jim je občinska straža, seveda slučajno, in tatje odnesli so pete kar najhitreje.

Obešenega so našli v četrtek po noči na lokavsko-štomski meji posestnika J. Bratino iz St. Tomaža v ajdovskem sodnem okraju. Nesrečnemu stemnil se je zadnji čas um in si je torej v blaznosti končal življenje.

Zblaznel je v soboto po noči na svojem stanovanju 44-letni Mihelič Ant. iz Boveca in so ga morali prepeljati v tukajšnjo bolnišnico. Mihelič je žrtve žganja.

Ukradeni dinamit. — Na Kanalskem so prijeli železniške delavce Antona Bratuša, Kofola Andreja, Kofola Alojzija in Mraka Stefana, kateri so vsi doma iz Čepovana. Kradli so namreč dinamit. Te dni pripeljali so jih iz Kanala v tukajšnje zapore.

Nove davščine v namen zvišanja plač dalmatinskih učiteljev. — V finančnem ministerstvu nameravajo uvesti obdavčenje voznih kart za ladje v Dalmaciji in uvesti tudi naklado na uvoz na pivo. Z dohodki nameravajo zvišati plače učiteljskemu osebju.

Volltev v celjski okrajni zastop. — V petek se je vršila v Celju iz skupin veleposestva volitev v celjski okrajni zastop, pri kateri so zmagali Slovenci z jednim glasom večine. Vsled te zmage je nastalo med Slovenci veliko veselje, med Nemci pa huda poparjenost.

Loterijske številke.

	14. maja.				
Trst	1	14	37	88	59
Linc	33	35	34	53	14

izvrsten okus kave dosežete s prinesanjem

Vydrove žitne kave

POSKUSITE! Vzorci dragovoljno.
Poslana 5 kg poslika 4 K 50 h franco.

„DOMAČI PRIJATELJ“

Vydrůva ležurná káva bez Prágo-VIII.

Ivan Bednařik
priporoča svojo
knjigoveznico
v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

Anton Fon,
klobučar in gostilničar,
Semeniška ulica št. 6,
ima bogato zalogo raznovrstnih
klobukov
ter toči v svoji krčmi
pristna domača vina
in postreže tudi z jako ukusnimi
jedili.

Št. 1511
Op.

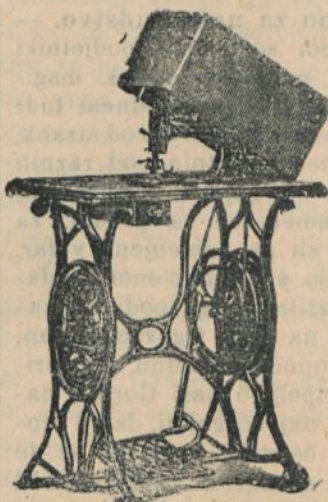
Razglas.
Naznanja se, da
JAVNA DRAŽBA
zastavi IV. četrtleta t. j. mesecev
januarja, februarja in marca 1903
začne v ponedeljek dne 6. junija 1904.
ter se bo nadaljevala naslednje četrtke
in ponedeljke.
Od ravnateljstva zastavljalnice
in ž njo združene hranilnice.
V Gorici, 4. maja 1904.

Anton Pečenko
Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8
priporoča
pristna bela in črna vina
iz vipavskih, iz furlanskih,
briskih, dalmatinskih in
isterskih vinogradov.
Dostavlja na dom in razpošilja po želez-
nici na vse kraje avstro-ugarske monarhije v
sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja
tudi vzorce.
Cene zmerne. Postrežba poštena.

Anton Kuštrin
Gospodski ulic. h. šte. 25,
priporoča častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu v mestu in na deželi svojo
trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo:
Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Porto-
rico i. t. d. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu
istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju
Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3
4, 5. Več vrst riža. Miljeveče prve in
druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1
funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič &
Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družba
sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega
mлина v Kranju in z Jochmann-ovega v
Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Sodovičar
Fr. Obrdank
(poprej Josip Hrovatin)
priporoča svoje ši-
fone in pokali-
ce po nizki
ceni.

Fani Drašček,
zaloga šivalnih strojev
Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

Prodaja
stroje tudi
na teden-
ske ali
mesečne
obroke.
Stroji so
iz prvih
tovarn ter
najboljše,
kakovosti
Priporoča
se slav.
občinstvu

Jakob Miklus,
trgovec z lesom in opeko, zaloga
vsakovrstnega trdega in mehkega
koroškega in kranjskega lesa ter
pohištva,
v Pevmi,
za Soškim mostom, p. Gorica,
priporoča p. n. občinstvu svojo
bogato zalogo, ter na novo otvor-
jeno
podružnico
na voglu prišedši od Soškega
mosta proti Gorici v hiši g. Fo-
garja h. št. 42.
V delavnici se izdelujejo vsa
v sodarsko in kolarsko stroko
spadajoča dela, in postrežba z
lesom po najnižji ceni. —

Gostilna
„pri Žagarju“
tik nove postaje
na **Blančah,**
toči
vedno naravna doma-
ča črna in bela vina.
Kuhinja je preskrb-
ljena vedno z gorkimi
in mrzlimi jedili. Cene
zmerne.
Priporoča se za obilen
obisk iz mesta in dežele.

Lekarna
CRISTOFOLETTI,
v Gorici, na Travniku.
Trskino (štokfiševo) jetrno
olje.
Posebno sredstvo proti prsnim boleznim in splošni
telesni slabosti.
Izvirna steklenica tega olja naravno-rumene barve po K 1.40, bele barve po K 2.
Trskino železnato jetrno olje. Trskino jetrno olje se železnim
jodecem.
Raba tega olja je sosebno pripo- S tem oljem se zdravejo v kratkem
ročljiva otrokom in dečkom, ki so ner- času in z gotovostjo vse kostne bolezni,
vozni in nežne narave. žlezni otoki, golše, malokrvnost in
splošna slabost.
Cena ene steklenice 1 K 40 v.
Opomba. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegije, preišče se vedno v mojem
kemičnem laboratoriju predno se napolnijo steklenice, zato zamorem jamčiti svojim
častitim odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.
Cristofoletti-jeva pijača iz kine in železa,
najboljši pripomoček pri zdravljenju s trskim jetrnim oljem in izborno
sredstvo za malokrvne.
Ena steklenica stane 1 K 60 v.

Samo enkrat poskusi
naj vsakdo kupiti svoje potrebščine pri trdku
J. Zornik, Gorica, Gosposka ulica 7,
in nikdar več ne bode iskal drugod boljšega,
lepšega in kakovosti primerno cenega blaga,
kakor se tu dobi.
Došle so uže zadnje novosti modnega
blaga za
pomladno in letno sezono v
nedosegljivi izberi
kakor: krasni okraski za obleke najnovejše
mode, čipke, ovratniki iz čipk, bordure, svile,
pasovi itd. Raznovrstno belo in laeger-perilo,
rokavice usnjate in cvrinate, nogavice, krasne
ovratnice, hlačniki, žepne rute, solčniki, de-
žniki, moderci, predpasniki, domači čevlji itd.
Zaloga je preskrbijena z vsemi potrebščinami
za g. šivilje in krojače, kakor, igle, cvirn,
svile, fodre, gumbe, trakove itd. Raznovrstno
blago za vezenje itd.

Jakob Šuligoj
c. kr. priv. urar drž. železnic
v Gorici,
Gospodski ulica št. 25,
priporoča svojo
bogato zalogo
raznovrstnih
slatih in srebr-
nih ur za bir-
mance.

Sprejema
hranilne vloge
katere obrestuje po
4 1/2% polumesečno; ne-
vzdignene obrestipripi-
suje konec leta k glav-
nici. Rentni davek pla-
čuje posojilnica sama.
Posojila
udom na osebni kredit po
6% in na vknjižbo po 5 1/4%.

„Centralna posojilnica“
registrovana zadruga z omejeno zavezo,
Gorica, ulica Vetturini 9.
C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema
nove člane
z glavnimi in opravi-
lnimi deleži. Glavni de-
leži po 200 K, opravični
po 2 K. Otvarja članom
tekoče račune, katere
obrestuje po dogovoru.
Uradne ure
vsak dan od 8. ure zjutraj
pa do 1. ure popoldne.